

Geblaf op de rechtbank

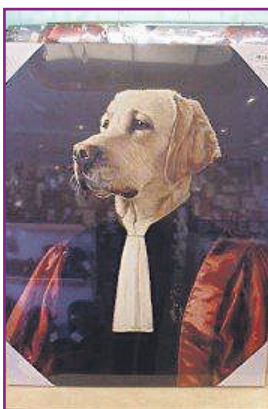
De rechtbank Roermond heeft deze maand maar liefst twee keer moeten oordelen over geschillen over honden.

In de eerste zaak stond de teckel Gijs tegenover de Amerikaanse Stafford, Ross geheten. Het schoothondje Gijs was volgens de eiser aangevallen door de forse Ross en had dat met de dood moeten bekopen. Onzin, aldus gedaagde. De honden hadden gewoon gespeeld. Gedaagde moest weliswaar erkennen dat Ross op enig moment met Gijs in zijn bek was aan komen lopen, maar wees erop dat een dierenarts geen enkele bijtewond had geconstateerd.

De rechter kende gewicht toe aan de diverse gebroken ribben en inwendige bloedingen bij Gijs, die, zo overwoog de rechter, *er niet vanzelf of uit spel komen*. Het baasje van Ross moest daarom schadevergoeding betalen aan de nabestaanden van Gijs. Crematie- en dierenartskosten waren voor de rechter geen discussiepunten. Hoofdbrekens waren de waarde van de hond en het gevorderde smartengeld voor de nabestaanden van Gijs nu gesteld werd dat de gebeurtenissen een forse emotionele impact hadden gehad en zelfs kalmerende medicatie door de huisarts was voorgeschreven.

In de discussie over de schade vergeleek de gedaagde partij teckel Gijs met een auto. Een auto neemt na aanschaf geleidelijk aan in waarde af, betoogde gedaagde. Ook op een hond moest afgeschreven worden. Een bedrag, heel veel lager dan de aanschafwaarde van 900 euro zou maximaal redelijk zijn. De eisende partij vond juist dat de wel-opgevoede Gijs juist meer waard was geworden.

Onjuist aldus de rechter. Een hond daalt wel degelijk in waarde, mede gelet op de vreugde die

al is beleefd aan een zelf grootgebrachte pup en bepaalde om die reden dat gedaagde 100 euro minder dan de aanschafprijs moest betalen. Voor een vergoeding van psychische schade was daarnaast geen plaats, aldus de rechter, nu de wet niet voorziet in een vergoeding vanwege verdriet ten gevolge van het overlijden van een hond. De eisende partij was net als Gijs dus toch nog de gebeten hond...

De tweede zaak betrof een geschil over de toebedeling van een hond, na (v)chtscheiding. Uitdrukkelijk overwoog de rechter dat niet alleen het belang van de partijen telt, maar dat ook de hond, als afhankelijk levend wezen, een zelfstandig belang heeft.

Volgens de vrouw verbleef haar ex man regelmatig in detentie en was er spoedig weer een periode van detentie aan de orde. De man ontkende dit niet, maar had geen sterke kaarten: een te klein huis en onvoldoende financiële middelen. Bovendien, de vriendin die - tijdens detentie - op de hond kon passen bleek inmiddels de woning uitgezet te zijn vanwege het aantreffen van een hennepplantage. De rechter oordeelde dat de vrouw beter in staat was een veilige en vertrouwde omgeving te bieden voor de hond, en de man vond daarom de hond in de pot.

Tot slot. Recent is door de politie een verdachte aangehouden die zich in de struiken had verstopt. De verdachte kwam pas tevoorschijn, nadat de agent hondengeblaf imiteerde. Aangezien dit opsporingsmiddel niet in de wet is geregeld, zal blijken dat vanwege een onrechtmatige aanhouding een blaffende hond niet altijd bijt.

Mr. Frank Donkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl